

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 281. Toen de Count Basie Band op 6 februari 1946 voor Columbia speelde werd voor het eerst een stuk van trombonist J.J.Johnson opgenomen. De toen net 22 jaar oude James Louis Johnson, 24 januari 1922 in Indianapolis geboren, speelde toen al 8 jaar trombone, was de eerste grote Bebopper op dat instrument, hij begon zich ~~ook~~^{nu} ook als arrangeur/cbmonist te ontwikkelen. Dit is de 1e en Master-take van zijn "Rambo", ook genoemd "Rambo".

plaat 1

Count Basie a/h Orchestra: Rambo (J.J.Johnson)
(17) 1/3 - 3:19 - CBS 54165

"Rambo" van J.J.Johnson-trombone, die zelf de eerste solist was, na hem Buddy Tate-tenorsaxofoon en Sweets Edison-trompet. Count Basie and his Orchestra op 6 februari 1946 voor Columbia in New York City in deze bezetting. Ed Lewis, Emmett Berry, Joe Newman en Harry 'Sweets' Edison-trompetten. Ted Donelly, Eli Robinson, J.J.Johnson en George Matthews-trombones. Earle Warren ^(lead) en Preston Love-alt, Buddy Tate en Illinois Jacquet-tenor, Rudy Rutherford-baritonsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Rod Richardson-bas, Jo Jones-drums. Uit dezelfde session van Dicky Wells "Stay cool".

zelfde

Count Basie a/h Orchestra: Stay cool (Dicky Wells)
2/2 - 3:24 - idem

"Stay cool", 3e en oorspronkelijk niet uitgebrachte take. Count Basie's "The King" was voor tenorsaxofonist Illinois Jacquet die in de eerste take zeer uitpakte, bij de 2e kennelijk de opdracht had het wat rustiger aan te doen, daarna volgde take 3 en toen kon de band het tempo niet meer aan, de 4e werd ook nog ingezet en mislukte nog sneller, waarna men het voor gezien hield. Dit is de 1e en Master-take van "The King".

*Buddy Tate
tenor
Sweets Edison
trp
J.J. Johnson
tomb.*

zelfde

Count Basie a/h Orchestra: The King (Count Basie)
2/3 - 3:07 - idem

"The King", idee van Count Basie, ik weet niet wie het arrangement maakte. Trompettist Joe Newman en trombonist J.J.Johnson aan het begin, daarna tenorsaxofonist Illinois Jacquet. Columbia-opname van 6 februari 1946. Op 31 juli deed Sweets Edison niet mee, trompettist Snooky Young wel. Bij de saxofoongroep verduwen Earle Warren toch weer en nu ging baritonsaxofonist Rudy Rutherford alt spelen, wat kon omdat ~~ook~~ ook de oorspronkelijke Basie-bariton gedemobiliseerd was: Jack Washington. En de ruzie tussen Basie en bassist Walter Page werd bijgelegd, zodat de oude All American Rhythm Section weer compleet was: Basie, Green, Page, Jones.

Met soli van Buddy Tate-tenorsaxofoon, Rudy Rutherford-klarinet, Joe Newman-trompet en Illinois Jacquet-tenorsaxofoon een stuk van Sweets Edison: "Mutton leg".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Mutton leg (C.Basie, Harry Edison)
(18) 1/3 - 3:15 - CBS 54166

Dat was de 1e en Master-take van "Mutton leg". Bij diezelfde session werd nog een bijzondere opname gemaakt. Een stuk van Tadd Dameron die al eind jaren dertig, aan het begin van zijn carrière, voor Basie had geschreven. In deze tijd -1945/46- was hij voornamelijk betrokken bij de bands van Billy Eckstine en Dizzy Gillespie, de laatste zou in '47 het nu volgende stuk voor Victor spelen. Deze Basie-Columbia versie heeft noch een matrijs- noch een take-nummer. Het is "Stay on it".

zelfde Count Basie a/h Orchestra: Stay on it (Tadd Dameron)
1/laatste - 3:25 - idem

"Stay on it" van Tadd Dameron, Count Basie and his Orchestra voor Columbia in New York City, 31 juli 1946, soli van Illinois Jacquet en Joe Newman. Nu uit augustus een stukje live radio met zo-
waar een enkel nootje solo van gitarist Freddie Green, hij was en is een pure rhythm-player. Een kleine truc van hem om onversterkt een wat groter volume te krijgen is om na de lage E-snaar niet de normale A te gebruiken maar opnieuw een E en die op A te stemmen. Het stuk, dat Basie verder nooit heeft opgenomen, is een leuke riff voor de trompetten, maar als Jack Washington zijn solo inzet speelt hij "Jave at five" van Sweets Edison. Dit is "Jumpin' Jim".

plaat 3 Count Basie a/h Orchestra: Jumpin' Jim (unknown)
B/4 - 4:57 - Musidisc 30 JA 5147

"Jumpin' Jim", maker onbekend, ergens in augustus 1946 gespeeld, door iemand thuis van de radio op een plaat gesneden. Jack Washington op baritonsaxofoon. 7 augustus deed de Basie Band de laatste session voor Columbia. Dit was toen de bezetting. Ed Lewis, Emmett Berry, Snooky Young en Sweets Edison-trompetten. Bill Johnson, Eli Robinson, George Matthews en Ted Donnelly-trombones. Preston Love en Rudy Rutherford-alt, Buddy Tate en Paul Gonsalves-tenor, Jack Washington-baritonsaxofoon.

Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Walter Page-bas, Jo Jones-drums. Na weer zo'n zogenaamd boogie-stuk -zes complete takes van "Wild Bill's Boogie", werden drie stukken met zang opgenomen door de vaste vocalisten van de band, Ann Moore, Bob Bailey en Jimmy Rushing. Hij zong een door hem en Basie vervaardigde blues die onmogelijk toevallig deze titel kreeg: "Goodbye baby".

plaat 4 Count Basie a/h Orchestra: Goodbye, baby (C.Basie, J.Rushing)
(19) 1/4 - 2:15 - CBS 54167

"Goodbye, baby", 3e en laatste, oorspronkelijk niet uitgebrachte take, allerlaatste opname van Count Basie and his Orchestra voor Columbia, New York City, 7 augustus 1946. George Matthews was de trombonist. Waaron gng Basie weg bij Columbia.

Producer John Hammond was ook gemobiliseerd geweest, hij had Basie in februari '39 bij Columbia gebracht nadat Basie eerst zeer ge-goofed had om voor Decca te tekenen. Hammond eerst de aanbieding om voor het nieuwe jazzmerk Keynote te werken, deed dat, daarna kwam Majestic in de picture. Nu wilde Hammond Basie van Columbia naar Majestic overhevelen, maar er gebeurde iets onduidelijks op 't agency waarbij Basie onder contract stond. Basie heeft het Hammond nooit uitgelegd, alleen gezegd: John, ik heb me van mijn leven nog nooit zo geschaamd. Onder druk van het Williams Morris Agency had Basie een contract met Victor ondertekend. Daarover volgende keer, dit was NOS Jazzgeschiedenis 281, MdR.

Na de
oorlog
kreeg

NA 133 708

0 0 0 0 0

31:04

ovn 18.04.85